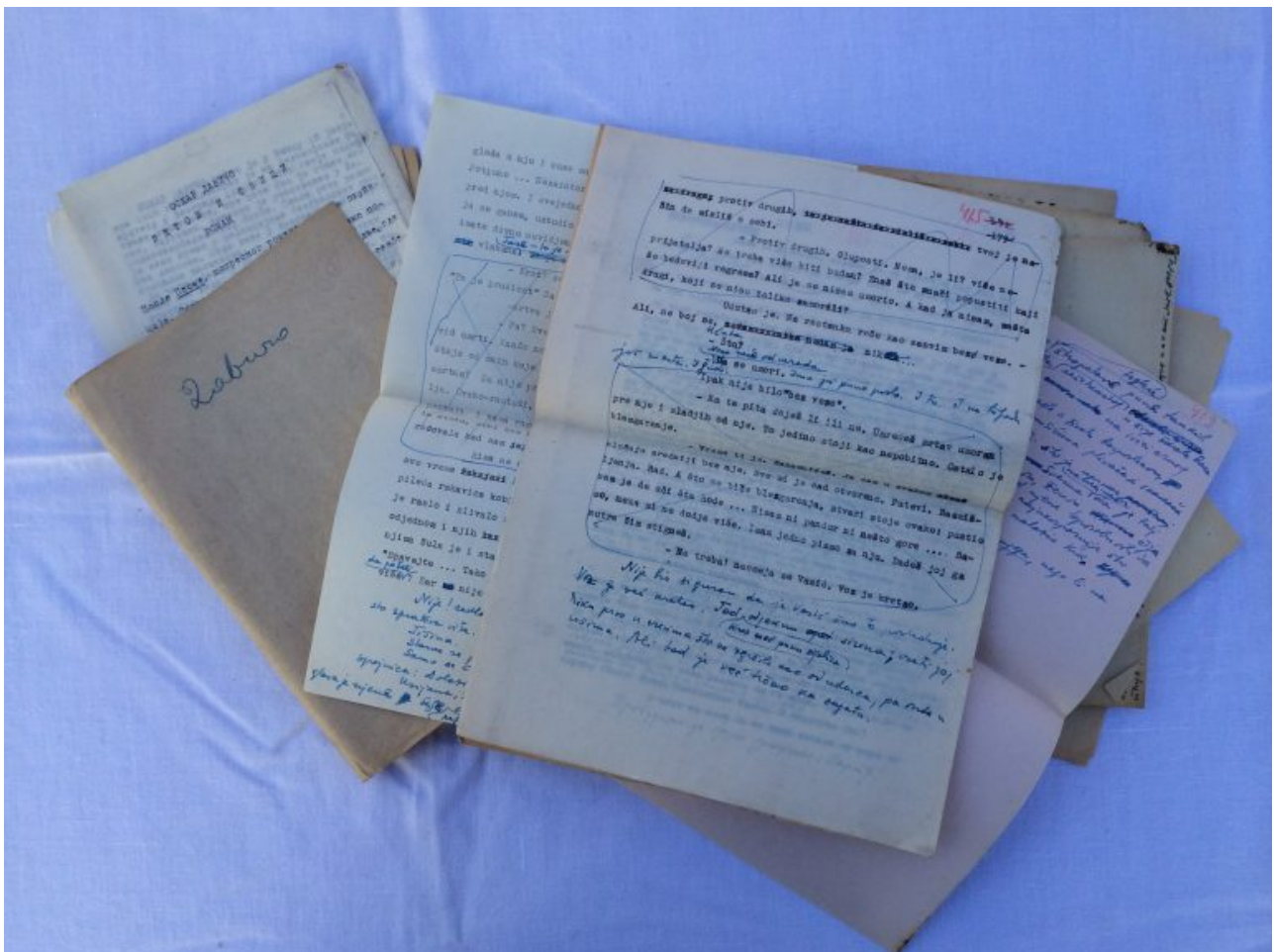

Преминуо је члан оснивач Адлигата, професор Иво Тартаља (1930-2020)

Преминуо је славни и омиљени професор Београдског универзитета, Иво Тартаља (1930-2020), почасни члан оснивач Удружења за културу, уметност и међународну сарадњу „Адлигат“. Професор је преминуо 5. новембра, а сахрањен је 7.11. 2020.

Професор Тартаља био је строг и правичан али увек пун разумевања за своје студенте, па је постао симбол целог једног времена, симбол „старе професуре“, када се тражило много од студената, али су им професори много и пружали. Оставио је дубок траг не само у професури, већ и у наци својим изузетним научним студијама и Збирком коју је формирао у Адлигатовом Музеју српске књижевности када је, по први пут, јавности омогућено да се упозна са изузетно значајним непознатим књижевним рукописима.

Отац Иве Тартаље је био славни књижевник Гвидо Тартаља, а стриц уважени сликар Марино Тартаља. Припадао је једног од последњих грофовских породица на Балкану. Школовао се у Београду, где је завршио Основну школу „Вук Караџић“, Прву мушку гимназију, а затим и Филозофски факултет (филозофска група), на коме је докторирао 1961. године.

Радио је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филозофског, потом Филолошког факултета од 1955. до пензионисања 1995. године. Поред редовне наставе на факултету изводио је течајеве за постдипломску наставу у Београду, Новом Саду и Приштини. По више семестара такође је одржавао наставу из теорије књижевности на новооснованим факултетима у Нишу и Крагујевцу. Од оснивања Института за књижевност и уметност (најпре Центра за теорију књижевности и уметности) радио је у екипи оснивача и више година као референт за естетику (1960–1968).

Београд 18. III. 1937.

Многоочувљивоме Господину
Г. Д^{не} Милану Рагосављевићу,
Тубернеру Привилеговане Народне Банке

Дозволиће мален увод. Пре несеци неколико
Ради лакшег посетивања поштом свог синева,
Ја сам, једног змисаот дана у Народну Банку дош^о
У исто гаси: бити поштом код Господин-Тубернера.

Он, који је саслушао оправдану моју молбу
С хртојеном искреношћу, - особито коју волим,
Нада ми је саветово, да придем неко време,
Па, кад му се очет јавим, уштите што га молим.

Умајуте пред очима пословицу српску стару:
"Док се јатве не зайлаге, мајка га се и не сећа"
Молим сам ових дана, те да од Вас бидет принос,
А, на веку жалости моју, није ми се дала срета.

Па Вас молим овим путем, Господине Тубернере,
- Да би када обасјала породични и мој кушак, -
Поклоним ми један часак свот времена драгоценот,
Саслушајте моју молбу, приштите ме за шренушак!

О.

Радио је као секретар Одбора за критичка издања у САНУ (1972-1975), као члан уредништва библиотеке „Књижевна мисао“ Српске књижевне задруге, едиције „Српска књижевна критика“ Института за књижевност, као и у редакцијама више

периодичних публикација.

Добитник је награде „Ђорђе Јовановић“, награде „Младен Лесковац“ и Повеље захвалности Адлигата.

Његов научни рад, којим се бавио све до последњих година, велико је завештање будућим генерацијама, као и Збирка породице Тартаља коју је формирао у Адлигату којем је, између осталог, поклонио преписку Милоша Црњанског и Гвиде Тартаље, рукописе Тина Ујевића, Оскара Давича и свог оца Гвиде Тартаље и многе друге књиге и предмете. Адлигат ће ускоро објавити књигу Милоша Јевтића „Тартаље“, у складу са уговором који је потписао професор Тартаља, којим се Адлигат обавезује да „промовише, штити и чува од заборава лик, животно дело и углед чланова породице Тартаља“.

Letitica unibotta, des dila
ga nehot giseta sara,
rury ce tucumen lopalon.
[...]

Depcaj, Teni gupi jpu na Dujeta 2
de to j tanjura goibony ca longyeta
jpu na Casan o Jopany brijane
n tabjanmuna apog appoguita

ja n Otponan Meay buu nap cieti
Jitran o tupto! ja can nansen epog
ja cu po rone ma nentjone yctina,
yha n gipua tuptina.

des Otanen na dnuu cietay,
des rypuntjyptu gob nublun,
des jpu na tuj rypnat na cieti
ca tanybarlean tupte bnatna

III Anate gerajj can, dnuu ji i
yha a ja can, Jojum ce, cieti,
yha sa tuptjaryy enaty zeube

sa Ttalyarjpta, tontopo, ga qmnu
n jupro lopak,

u ga tu rontjencutu bonny
ja tuptjman nyje ga wntu y
chuanam

am cietna ypy also tpanofpne
y waly qubruu tuema.

Hulom tuptjema nentjmat
has wntulu Jyrua,

a Culu n Venise n Curytuba

rury ce tucumen lopalon.
Depcaj, ten nansen am se, Meja,
Cao, Pottano Kan, Gencha,
de tptary des boputan sa gopu
jpu na tupta tupta ueda y gata.

ha ve in tonteluo us moje yctina
Jeneno lura y ypu tontelue!
Jitran, rypurojpu! Jitran, rypurojpu!
ja cietan na cojpu!
yhatay rontobena
des ulahlro ybetna
cietna
n vbetanena.

III Jeta gace rylam dlatio tujba
yepgo moa nypbomota yha
nolux yha.

La de Jyumo sar yntena n dala
qnela cietna.

Cap III n Jyubuta